

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/298/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617204704
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6617204704.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: B. N., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX L., R. XXXX/X, zastúpený splnomocneným advokátom Mgr. Petrom Sitarčíkom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, Jókaiho 1, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Csp/98/2017-16 zo dňa 10. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, p o t v r d z u j e .

II. Zvyšných výrokov uznesenia sa nedotýka.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd vyhovel návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na ustanovenie § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1 a 2 písm. d/ a § 328 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) a uložil povinnosť žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, druhým výrokom uznesenia súd uložil zamestnávateľovi žalobcu M. W., s.r.o., so sídlom I., O. X, T. : XX XXX XXX povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Tretím výrokom uznesenia súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súčasne súd posledným výrokom poučil žalovaného s poukazom na ustanovenie § 337 ods. 1 a 2 CSP o možnosti podať na Okresnom súde Lučenec proti žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.11.2011. Súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, teda bez preverenia, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám určuje zo mzdy dlžníka a vykonávajú sa zrážky, pričom dlžník nemá možnosť ich zastaviť. Súd taktiež konštatoval, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožnil obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čo nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Na základe týchto skutočností a vychádzajúc z predložených listinných dôkazov potom mal súd za to, že žalobca v dostatočnej miere osvedčil svoj nárok, teda preukázal dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktoré osvedčil tým, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy, pričom však existencia

a výška dlhu bola žalobcom spochybnená a to s poukazom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s následkom podľa ustanovenia § 11 citovaného zákona, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že uložením predmetnej povinnosti jednak žalovanému, ako aj zamestnávateľovi žalobcu, sa dosiahla trvalá úprava pomerov medzi stranami a preto súd v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP vo výroku uznesenia neurčoval povinnosť žalobcu podať žalobu vo veci samej. S poukazom na ustanovenie § 337 ods. 1 a 2 CSP súd zároveň poučil žalovaného o možnosti podať žalobu, ktorou sa bude domáhať uloženia povinnosti proti žalobcovi o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.11.201 s tým, že v súdnom spore bude zmluva o úvere podrobená súdnej kontrole a súd v rámci kontradiktórneho sporového konania určí skutočnú výšku dlhu žalobcu voči žalovanému, ako aj lehotu do uplynutia ktorej má dlh žalovanému zaplatiť. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP a priznal náhradu trov konania vo výške 100 % procesne plne úspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného vec nesprávne právne posúdil, keď priznal žalobcovi právo na náhradu trov voči žalovanému v plnom rozsahu. V odôvodnení uznesenia absentuje právny dôvod, na základe ktorého súd rozhodol o priznaní práva na náhradu trov konania. Súd len vo všeobecnosti konštatoval, že právo na náhradu trov vyplýva z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Rozhodovanie o náhrade trov konania je aj v prípade trov spojených s neodkladným opatrením závislé od rozhodnutia vo veci samej (§ 242 ods. 1 CSP). Rozhodovanie o náhrade trov konania preto predpokladá výsledok konania, ktorým je až rozhodnutie vo veci samej. Žalovaný preto tvrdí, že súd rozhodol v rozpore so zákonom, keď priznal žalobcovi právo na náhradu trov voči žalovanému na základe uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Zákonná úprava výslovne predpokladá konečné rozhodnutie súdu ohľadom uloženia povinnosti náhrady trov konania. Žalovaný tak má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nenachádza oporu v platnej legislatíve a nejestvuje žiadny zákonný dôvod pre priznanie nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že výrok o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi zruší. Žalovaný si súčasne uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s právnym názorom žalovaného, ktorý uviedol v odvolaní zo dňa 25. 4. 2017, nesúhlasí. Ako správne uviedol prvoinštančný súd, nová právna úprava inštitútu neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 a nasl. CSP upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytnutej ochrany (upravenej v O.s.p.), nakoľko po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Ako vyplýva z uznesenia prvoinštančného súdu, tento svojim rozhodnutím nariadil neodkladné opatrenie, pričom toto neodkladné opatrenie je trvalého charakteru, nakoľko nebolo súdom uložené žalobcovi podať žalobu vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa tak skončilo, pričom súd ho môže zrušiť len z dôvodu podľa ustanovenia § 337 ods. 3 CSP, čo však ako žalobca ovplyvniť nevie. To, že sa

pri nariadení neodkladného opatrenia počíta s rozhodnutím súdu aj o nároku na náhradu trov konania (v prípade, ak nie je uložené žalobcovi podať žalobu na súd vo veci samej) vyplýva aj z ustanovenia § 324 ods. 1 CSP, podľa ktorého môže súd vydať neodkladné opatrenie aj po skončení konania, respektíve z ustanovenia § 336 ods. 1 CSP, podľa ktorého je možné vydať neodkladné opatrenie, ktorým sa dosahuje trvalá úprava pomerov medzi stranami, teda konečné rozhodnutie. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na vyslovený právny názor Krajského súdu Prešov v rozhodnutí sp. zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017. Zároveň žalobca poukázal na to, že žalovaný namieta nesprávnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu v časti priznania trov konania žalobcovi pri nariadení neodkladného opatrenia, pričom sám v odvolaní požaduje náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby odvolací súd potvrdil uznesenie prvoinštančného súdu v napadnutej časti výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Vychádzajúc z ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa ustanovenia § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

7. Podľa ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

8. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. V nadväznosti na uvedené, podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. V zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

11. Podľa ustanovenia § 123 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

12. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd v súvislosti s novou procesnou a právnou úpravou tohto špecifického inštitútu konštatuje zásadné a významné odlišnosti terajšej úpravy neodkladných a zabezpečovacích opatrení tak, ako sú obsiahnuté v ustanoveniach § 324 až 344 Civilného sporového poriadku oproti právnej úprave predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazu podľa ustanovení § 74 až § 78h Občianskeho súdneho poriadku (a to z hľadiska ich charakteru, sledovaného účelu, no najmä dočasnosti a trvania týchto osobitných zákonných inštitútov, z hľadiska zákonných podmienok možnosti ich nariadenia).

13. Žalobca sa návrhom datovaným dňa 27.03.2017 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia podľa ustanovení § 324 ods. 1 a § 325 ods. 2 písm. d/ CSP pred začatím konania, ktorému súd prvej inštancie vyhovel v celom rozsahu. Výroky uznesenia, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie a to vo vzťahu k žalovanému a zamestnávateľovi žalobcu, ako aj výrok, ktorým súd poučil žalovaného o možnosti podať proti žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru z konkrétnej zmluvy o úvere, odvolaním napadnuté neboli. Odvolací súd, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379 a § 380 CSP) tak konštatuje, že predmetom odvolacieho konania je len výrok uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania o nariadení neodkladného opatrenia.

14. Hoci je možné - s poukazom na aktuálnu procesnú úpravu Civilného sporového poriadku - prihladiť ako k dôvodnému argumentu žalovaného, že aktuálna právna úprava v časti neodkladného opatrenia neobsahuje osobitné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia, avšak len z tejto skutočnosti nemožno vyvodiť, že by pre rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia a v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemohol aplikovať všeobecnú zásadu náhrady trov sporového konania tak, ako vyplýva z ustanovení § 255 až 261 Civilného sporového poriadku. Odvolací súd na podporu potreby analógie legis v prípade rozhodovania o náhrade trov konania po nariadení neodkladného opatrenia v prípade, ak nenasleduje konanie vo veci samej, poukazuje na výkladové pravidlo obsiahnuté v článku 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku a pri konštatovaní, že pokiaľ Civilný sporový poriadok neobsahuje v ustanoveniach, v ktorých je upravené nariadenie neodkladného opatrenia, osobitne a výslovne otázku náhrady trov konania o neodkladnom opatrení, je nutné s poukazom na článok 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodnúť o trovách konania na základe právnej úpravy čo do obsahu a účelu najbližšej posudzovanej právnej veci - v danom prípade teda aplikovať všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o náhrade trov konania. Taktiež nie je možné stotožniť sa s argumentáciou odvolateľa, že pre rozhodovanie o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení je nutné mať vysporiadanú otázku úspešnosti či neúspešnosti jednotlivých strán sporu, čo je možné len v prípade konečného meritórneho rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie už v odôvodnení svojho uznesenia správne poukázal na to, že nová právna úprava inštitútu neodkladného opatrenia upravená v Civilnom sporovom poriadku upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie ako trvalé usporiadanie pomerov medzi stranami sporu, pričom nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Už samotná zákonná možnosť nariadiť neodkladné opatrenie aj po skončení konania vo veci samej (§ 324, § 338 CSP) potom vyvracia argument odvolateľa o nemožnosti rozhodnúť o náhrade trov konania už v rozhodnutí, ktorým súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol. Už samotná koncepcia neodkladných opatrení, ktoré súd môže nariadiť pred začatím konania vo veci samej, počas konania vo veci samej, ako aj po skončení konania, poukazuje na to, že je nevyhnutné interpretovať neodkladné opatrenie v nadväznosti na diferenciáciu medzi nariadeným neodkladným opatrením, ktoré má povahu rozhodnutia vo veci samej a rozhodnutím o neodkladnom opatrení, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, nakoľko ešte nasleduje po ňom samotné konanie vo veci samej, v ktorom súd meritórne rozhodne o danosti a zákonnosti nároku v zmysle podanej žaloby. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 123 ods. 2 ustanovuje, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je podaním vo veci samej, ak to vyplýva z povahy veci. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je podaním vo veci samej vtedy, ak smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej petиторnej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia tak konzumuje vec samú (stáva sa vecou samou). Absentuje teda bezprostredná väzba na konanie vo veci samej na základe žaloby. Takéto neodkladné opatrenie potom plní účel trvalej, nielen dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Uvedené kritéria spĺňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania, no aj nariadenie neodkladného opatrenia pred konaním vo veci samej s tým, že súd neuloží súčasne v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP povinnosť žalobcovi podať v určitej lehote žalobu vo veci samej tak, ako je to dané aj v predmetnom konaní. v zmysle dikcie ustanovenia § 336 ods. 1 vety poslednej CSP, pričom súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladných opatrení možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd v danej veci mal za to, že sú naplnené zákonné predpoklady pre to, aby nariadeným neodkladným opatrením bola dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami, čo súd prvej inštancie aj vyslovil v odôvodnení svojho uznesenia.

15. Nakoľko tak v danej veci bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému súd v celom rozsahu vyhovel, podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP), pretože sa ním žalobca domáhal rozhodnutia, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti, keďže sa týka úpravy pomerov strán bez nadväznosti na konanie a rozhodnutie vo veci samej, možno potom s poukazom na všeobecné výkladové pravidlo obsiahnuté v článku 4 ods. 1 CSP použiť v otázke náhrady trov konania o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, všeobecné ustanovenia o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 255 až 261 Civilného sporového poriadku.

16. Pokiaľ tak možno považovať konanie o neodkladnom opatrení v konkrétnej veci za konanie vo veci samej, možno potom bez pochyb určiť procesne úspešnú stranu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, ktorou je jednoznačne strana, ktorej návrhu v danom konaní súd v celom rozsahu vyhovel a ktorou je v danom prípade žalobca. Súd potom správne v odôvodnení napadnutého uznesenia ohľadu náhrady trov konania vyslovil, že s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 CSP považoval za

potrebné rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania, nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a následne po konštatovaní plného procesného úspechu žalobcu v danom konaní o nariadení neodkladného opatrenia priznal s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP procesne úspešnej strane - žalobcovi plnú náhradu trov konania vo výške 100 % voči procesne neúspešnej strane - žalovanému. Rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom výroku o náhrade trov konania je tak zákonné a vecne správne.

17. Odvolací súd z uvedených dôvodov po preskúmaní veci a dôvodov odvolania potom uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej časti, zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobca, ako procesne plne úspešná strana v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania a to v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).